

К.

Зиме въ гората

Мрачно стои боровата гора въ своята тъмно-зелена премѣна всрѣдъ покрититѣ съ снѣгъ полета. Следъ многото сиви дни, когато цѣлата природа имаше такъвъ тжженъ, печаленъ видъ, дойде свѣтълъ день. Колко приятно е сега да оставишъ задушната стая и да отидешъ въ полето и гората да подишащъ прѣсенъ, чистъ въздухъ, да се порадвашъ на бѣлата, снѣжна покривка, която блести на слънцето! Но ако вие обичате птицитѣ, вашата разходка ще ви достави още по-голъмо удоволствие, защото сега ще могатъ да се направятъ много интересни наблюдения върху живота на птицитѣ, понеже зимата е много удобно време за този, който желае да се запознае съ непрелетнитѣ (заседналитѣ) птици.

Лѣте птицитѣ секриятъ въ гжстия листакъ на дърветата, или изъ тревуляка, а зиме дърветата сж голи и кацналитѣ по тѣхъ птици не могатъ да се скриятъ отъ нашитѣ очи. Тѣхнитѣ пѣстри или тъмни пера се ясно очертаватъ на бѣлия снѣгъ, който покрива земята и дърветата, а липсата на храна зиме принуждава много птици да се приближаватъ къмъ нашитѣ жилища и да забравятъ страха си отъ хората.

Пжтътъ, по който вървимъ, изглежда като съвсемъ пустъ и мъртавъ. Но и по него има животъ. Ето тамъ нѣколко качулати *чучулиги*, — нѣщо ровятъ изъ снѣга, навѣрно паднали по пжтя зрънца отъ нѣкоя селска кола или въ селския торъ. А виждате ли онѣзи сиво-жъл-